

Jan Dąbrowski

Chełm - Żółtańce, pow. Chełm Lub.

Informator Archeologiczny : badania 1, 102-103

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ceramiki. Groby - zachowane niemal w całości - były stosunkowo bogato wyposażone w naczynia /np. nr miał 9 przystawek, nr 10 - 26 naczyń/. Popielnice z reguły nakryte były misami. Resztkami stosu obsypywano groby lub podsypywano nimi naczynia.

C E D Y N I A, pow. Chojne patrz wczesne średniowiecze

C H A R Z Y K O W E, pow. patrz wczesne średniowiecze
Chojnice. St. 1

C H E Ł M, pow. Bochnia patrz średniowiecze

C H E Ł M - Ż Ó Ł T A Ń C E, Zakład Epoki Metali IHKM PAN
pow. Chełm Lub.

Badania prowadził dr Jan Dąbrowski, finansował IHKM PAN.

Rozpoznano nieznacznie zniszczoną osadę kultury łużyckiej, zapewne współczesną cmentarzysku położoną w odległości 0,5 km od Pokrówki, na drugim brzegu rzeki Uherki. Badania na tym obiekcie /Chełm-Żółtańce stan. 4/ pozwoliły stwierdzić niemal całkowite zniszczenie warstwy kulturowej. Zachowały się jamy bogato wyposażone w ceramikę, polepę i materiał krzemienisty. Przekopano dwie jamy. Ponadto przeprowadzono badania powierzchniowe w okolicy kopanych stanowisk. Całość tegorocznych prac wykazała stosunkowo znaczne zagęszczenie stanowisk łużyckich w rejonie chełmskim, wskazując na

celowość dalszych prac nad tym, tak słabo dotychczas poznanym materiałem.

C Z E L A D Z W I E L K A,
pow. Góra

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Lodowski, finansował WKZ we Wrocławiu.

W kwietniu przeprowadzono badania weryfikacyjne na osadzie kultury Łużyckiej. Stanowisko znajduje się w odległości 600 m na północ od kościoła w Czeladzi Wielkiej, na podmokłych polach uprawnych oraz około 150 m na południe od starorzecza Baryczy, na gruntach ob. Adama Polańskiego i gruntach użytkowanych przez Szkołę Podstawową w Czeladzi W.

Skorupy /liczne/ występują na całej powierzchni począwszy od drogi polnej aż po zalewowe łąki /starorzecze Baryczy/. Jest to ceramika reprezentująca głównie naczynia kultury Łużyckiej /V EB, halsztat/. Sądząc z ukształtowania terenu, nowoodkryte stanowisko archeologiczne w Czeladzi W. jest pozostałością osady z okresu kultury Łużyckiej.

D Ę B N I C A K A S Z U B S K A
pow. Słupsk

Oddział Archeologiczny Muzeum
Pomorza Zachodniego w Koszalinie

Badania prowadził mgr Marian Sikora, finansowało Muz. Pom. Środowego.